

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej žalobkyne **M.A.**, bývajúcej v Ž., zastúpenej JUDr. D.K. advokátom so sídlom v Ž., proti žalovanej **S.** so sídlom v Š., IČO X., v konaní o **4 940,54 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 13 C 153/2005, na dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. apríla 2010 sp. zn. 10 Co 13/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a**.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta uznesením z 21. októbra 2009 č.k. 13 C 153/2005-316 uložil žalovanej nahradiť žalobkyňi trovy konania v celkovej sume 1 074€ do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a súčasne uložil žalobkyňi nahradiť žalovanej trovy konania v celkovej sume 2 103 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vychádzal z toho, že pri hodnote sporu 149 140 Sk mala žalobkyňa v konaní úspech vo výške 21 535 Sk a úspech žalovanej bol vo výške 127 605 Sk, preto podľa § 142 ods. 1,2 O.s.p. žalobkyňi patrí náhrada trov konania 247 € a žalovanej patrí náhrada trov konania 2 103 €.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Trnave uznesením z 30. apríla 2010 sp. zn. 10 Co 13/2010 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že v lehote 3 dní žalobkyňi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania 1 606,36 €; žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na nesprávnosť výpočtu pomerných trov konania súdom prvého stupňa, inak na danú vec aplikujúceho ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p., keď mieru neúspechu v konaní žalobkyne predstavovalo i procesné zavinenie pri čiastočnom zastavení konania v dôsledku jej čiastočného späťvzatia žaloby (§ 146 ods. 2 vety prvej O.s.p.).

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, navrhla zrušiť uznesenie odvolacieho súdu a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. Odvolaciemu súdu vyčítala nesprávne posúdenie zavinenia pri čiastočnom zastavení konania na základe jej čiastočného späzovania žaloby. Dôvodom, pre ktorý sa žalobkyňa rozhodla vziať žalobu v časti späť bol postup súdu prvého stupňa, ktorý viackrát nerešpektoval záväzné pokyny odvolacieho súdu, čím sa konanie v jej neprospech neúmerne predlžovalo. Nepriznanie trov konania žalobkyni odvolacím súdom považovala preto za nesprávne.

Žalovaná nevyužila právo vyjadriť sa k dovolaniu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovolanie možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, len v prípadoch, v ktorých ho pripúšťa zákon (viď § 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie, ktoré v danom prípade smeruje proti uzneseniu, je v zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné

(nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V tomto prípade je dovolaním žalobkyne napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu o trovách prvostupňového konania, preto jeho procesná prípustnosť je v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. vylúčená.

Dovolanie žalobkyne by mohlo byť procesne prípustné, len ak by konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté uznesenie, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa preto neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku i uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Treba uviesť, že z hľadiska § 237 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných väd taxatívne vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Iné vady, i keby k nim v konaní došlo a prípadne aj mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia.

Dovolateľka existenciu niektorej z procesných väd konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. netvrdila (ani nezdôvodňovala) a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Z obsahu dovolania možno vyvodit', že dovolateľka nesúhlasí s právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý bol zaujatý pri rozhodovaní o náhrade trov konania v súvislosti s tým, či žalobkyňa z procesného hľadiska (ne)zavinila čiastočné zastavenie konania. Vychádzajúc z toho je zrejmé, že žalobkyňa v dovolaní namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľkou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné, ale o taký prípad v prejednávanej veci nešlo.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods.1 písm. c/ O.s.p. odmietol dovolanie žalobkyne, lebo toto smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobkyňi, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2011

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta